

ona opet davala na javnoj dražbi u zakup pojedincima. I privatni podzakupnik nije više puta direktno ubirao prihode, već katkad u zajednici s drugima, a ponekad bi ih i sam opet prodao nekom trećem, kao na pr. podzakupnik stranac domaćem čovjeku Korčulaninu. Tako često puta vidimo tri posrednika u pobiranju tih prihoda. Ovo, što sam kazao o zakupu i podzakupu, crpio sam iz arhivskih podataka, ali o tom govori i zaključak od 18. studenoga 1414., unesen kao poglavlje 104. u zbirku reformacija. Tu se veli, da je svakome osim svećeničkih lica dopušteno kupiti, skupljati i držati tridesetnicu, ali se kaže i to, da se ovim zaključkom ukida prijašnja odredba, koja se protivila ovome. Kako je glasila ta odredba, ne kaže se, no iz arhivskih podataka iz vremena prije g. 1414. vidimo, gdje razni Korčulani drže i skupljaju tridesetnicu; ipak je sigurno, da je postojalo nego ograničenje, ali kakvo, to ne saznajemo. Pobirač se zvao *trigesimarius*, a svi se prihodi zovu također *doana trigesimi* i *doana salis*. Vidimo dakle, da riječ *doana* ima značenje raznovrsnih nameta, koje treba plaćati općini ili kraljevskoj blagajnici. Vidjeli smo je prije u značenju trošarine, a sad u značenju carine. Kad smo već pri kraljevskim prihodima u Korčuli, spomenut ćemo još nešto. Kako smo već rekli, novčane globe idu u općinsku blagajnicu, a imamo slučaj, gdje globa ide i u kraljevsku blagajnicu. Poglavlje 89. zbirke reformacija veli, da plemić, koji bi krao općinski novac, gubi i službu i plemićku čast zauvijek, a svaki onaj, koji bi molio, da se ovakvome vrati čast i služba, mora platiti sto zlatnih dukata, od čega polovica ide kraljevskoj blagajnici, a polovica korčulanskoj općini.

Osim ovih sigurno utvrđenih i redovitih prihoda, općinskih i kraljevskih, bilo je i izvanrednih. Korčulanska općina nije bila u takvim financijskim prilikama, da bi mogla podmiriti izvanredne i veće troškove redovitim svojim prihodima. Radi toga vidimo, da se za izvanredne troškove sakuplja na otoku »colta«. Tako se određuje »colta« za opremu i za odašiljanje općinske galijote, koja ima u lipnju 1403. krenuti u Bari, da se pridruži mornarici kralja Ladislava Napuljca. Sačuvan je popis ove kolte, gdje je uneseno, koliko je tko dao. Kad su jednom prigodom imali krenuti poslanici k vojvodi Hrvoju, također se odredila kolta. U političkom smidijelu povijesti spomenuli još nekoliko slučajeva, kad se sabira kolta. U kolovozu g. 1418. navodi se i »colta regia«, ali se o njoj ne govori ništa pobliže. To je bilo u doba kralja Žigmunda, za koga